Mě se to přece netýká - Zmožek, Jiří

Mě se to přece netýká, že dítě z domu utíká
Že láska brečí v přízemí a na půdě je oslava
Že ptáci chodí po zemi a hloupost křídla dostává.

Mě se to přece netýká, že svět si zase oniká
Že slova papír nešetří a člověk s ďáblem postává
Že kulky lítaj v povětří a dělo čelo přehrává.

R: Co je mi světe do tebe, nehřeju, co mě nezebe
   Starej se každém o sebe, než vykopnou nás do nebe
   A v teple svojí peřiny sní každém svoje dějiny
   To přece není povinný starat se o jiný.

Mě se to přece netýká, že slepec s holí klopýtá
Rovnou pod kola auťáku, jen lidi žádnou panyku
Ten děda v starým šusťáku měl zůstat na svým chodníku.

R: Co je mi světe do tebe…